

TOVERI
Lännen suomalaisen työväen liiton julkaisu.
Ilmestyy Astoria, Oregon, joka päivä
paitsi sunnuntai.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI-MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVANEN

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the
Western states. The only Finnish daily in
the West. Published daily, except Sunday,
at Astoria, Ore., by the Western Work-
men's Publishing Society.

AUG. NIKULA, Manager.
Advertising rates in effect July 1, 1912, 40
cents per inch. Special discount is allowed
for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TIILÄSHINNAT:
Yhdysvalloissa ja Kanadassa:
Yksi vuosikerta...\$4.00 6 kuukautta...\$2.25
3 kuukautta...\$1.35 1 kuukausi...\$.50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta...\$6.50 6 kuukautta...\$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year...\$4.00 Six months...\$2.25
Three months...\$1.35 One month...\$.50
Huuoneisto sijaitsee 10:n ja Duane katu-
jen kulmassa. Telefoni: konttori 365,
toimitus 832.

Kuka kantaa palkan- korotuksen

Kysymys siitä, kuka kantaa palkan korotukset, ratkaistaan useinkin sillä oletuksella, että kun työnantaja kerran on ollut pakotettu maksamaan työläisten palkan korotuksen, niin se tulee häneltä, muuten ei kai hän sitä niin suuresti vastustaisikaan.

Ratkaisu ei kuitenkaan ole oikea. Palkan korotukset eivät tule läheskään kaikissa tapauksissa työnantajien voitoista, vaan korotetuista tavarien hinnoista, siis kuluttajilta. Tietysti on tapauksia, joissa työnantajan täytyy luovuttaa osan voitoistaan palkan korotuksiin, mutta ne ovat enemmän harvinaisuuksia. Ne ovat sellaisia tapauksia, joissa yksityinen työnantaja on pakotettu maksamaan korkeamman palkan työläisilleen, kuin mitä samalla teollisuusalalla yleisesti vallitsee, ja hän ei siis voi vastaavassa määrässä korottaa tuotteidensa hintoja.

Sellaisissa tapauksissa kuin yleisissä palkan korotuksissa eivät työnantajat ole pakotettuja luopumaan voitoistaan, vaan useinkin pikemmin voivat korottaa voittojaan samalla kun palkan korotetaan, kuten nykyisin on laita kaikkialla. Työnantajat käyttävät kavalasti hyväkseen sitä että työläisten palkkoja on hiukan kohotettu, korottaakseen hintoja aivan yltönmästä.

Työnantajan on kaikkialla tapauksissa paljon helpompi löytää joku keino palkkojen korotuksen aiheuttamien hintojen korotuksen asettamiseksi kuluttajien kontolle, kuin esim. yksityisen työläisen pakottaa palkkansa korotettuksi.

Varsin tavaksi on tullut että työnantajat selittävät palkan korotukset mahdolltomaksi koska heidän kilpailunsa ei muka selälaista kestä. Ja totta onkin, että eräissä tapauksissa, kuten sanottu, ei tuotteiden hintaa voida kilpailun takia mielivaltaisesti kohottaa, mutta sellainen tilanne on enemmän harvinaisuus. Ja mitä työläisten vaatimusten niiden mukaan järjestämiseen tulee, ei sellaisesta pitäisi puhua. Sehan on kokonaan työnantajien huolehdittavana, kenellä ne kiskovat voitoista. Siitä ei tässä kannatakaan puhua.

Kun nyt esim. myönnettiin hiilenkaivajille palkan korotus, tehtiin se sillä nimenomaisella ehdolla, että hiilen hintaa saadaan kohottaa. Mutta ei suinkaan laskettu, kuinka paljon palkan korotus olisi korottanut hintoja; niitä korotettiin vain summassa. — ja riittävästi. Ja kun laivanrakentajat vaativat palkan korotusta, niin selittivät urakoitsijat, että he eivät anna, mutta jos hallitus haluaa korottaa hintoja heille, niin heillä ei ole mitään sitä vastaan. Ja kuitenkin ne taistelivat työläistään vastaan viimeiseen asti. Mutta tuskinpa ne nyt unohtavat merkittävät kirjoihinsa täysiä korotuksia, vaikka kaikille työläisille ei olekaan korotusta annettu.

Työnantajat käyttävät aina kaikkia palkan korotustilaisuuksia korottaakseen voittojaan, jos

vain stinkin muut suhteet sen sallivat. Ja useimmissa tapauksissa se käykin heille päinsä.

Miten heikoksi jää tämän valossa toivo siitä, että alituisesti korotettavat palkat syövät riistajien voivot siinä määrässä, että niillä lopulta ei ole nää voitoita ollenkaan, jolloin ne sitte vapaaehtoisesti ja kiitellen luovuttavat kaikki työläisille, kuten syndikalistit selittävät, ei enää kaipa selityksiä. Suurimmatkaan palkan korotukset eivät heikennä pääoman mahtia, eikä niillä siis koskaan saavuteta taloudellista valtaa työväestön käsin. Palkan korotukset eivät vähennä voitoja, vaan säädökset voitojen ottamisen lakkauttamiseksi. Ja niitä saadaan vain lainlaadinnan kautta, edellyttäen että sitte on olemassa myöskin lain täytäntöpanovalta työläisten määrättävissä.

Mutta yhtäväähän kuin palkan korotuksilla voidaan koskaan heikentää pääoman valtaa, voidaan niitä jättää vaatimattakaan sen syyn perusteella. Ne ovat välttämättömiä työläisten aineellisen toimeentulon tukemiseksi, sillä voitot ja riistanta kohoavat siitä huolimatta vaikka eivät palkat kohoakaan.

Luokkarajat kärjistyvät alituisesti, saatiinpa vaikka kuinka suuria palkan korotuksia, sillä niin suuria eivät työläiset taloudellisesti taistellullaan voi saada, että se voitoissa tuntuvampi huomattaisi.

Salainen diplomaattia ja mailmanrauhaa

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Oregon, December 4, 1912, as required by the Act of Congress October 15th, 1917.)

Tietä rauhaan ei tulla koskaan löytämään läpi kaksimielisyyden ja sekavuuden rämekön, sano-taan Englannin entisen ministeri Asquithin lausuneen.

Ja se sekavuuden ja kaksimielisyyden rämekö on diplomaattia. Senpäävoksi ei muilla tulekaan koskaan pääsemään rauhaan diplomaattien välityksellä.

Ylläoleva lausunto on sangen johdonmukainen. Asquith olisi voinut sen yhtähyvin lausua siten, mutta sellaisena olisi se ollut liian kourautuntuvan tyyppä hälle, joka liittolaismaiden muiden valtiomiesten kanssa on etsimässä mailmanrauhaa diplomaattien epäselyyksiä ja kaksimielisyyksiä rämeköstä. Mailman kansat johdettiin tähän hirtittävään verilyölyyn ulkomaisten valtioturvastojen kautta, niiden salaisten sopimusten ja muiden diplomaattisten verkkeiden avulla. Mutta ellemme me aivan pahasti väärin ymmärrä kirjojista seinnällä tulevat kansat itse näiden ja kurjuuden pakottamana ennen pitkää löytävämmän tien rauhaan vallankumouksien ja kaaoksen kautta.

Saksalaisten hirvittävästä raakunkista, pudoteltavien pommeja Englannissa siviiliväestön keskuuteen, on puhuttu niin paljon, että se jo alkaa oksettaa, mutta yksikään sanomalehti ei ole maininnut mitään meidän omien liittolaistemme harjoittamista raakuuksista oman siviiliväestönsä keskuudessa viime elokuusta. Sähkösanomat kertoivat, että näkähäiset kansajoukot Turinissa (Italiassa) eivät voineet hillitä vihaansa, jolloin hallitus ensimmäisen kerran historiassa käytti ilmalaivoja, pudotellen pommeja leipää vaativien mellakoitsijain sekaan. On sangen omituisia ja sekava selittää italialaisten taistelevan kansanvaltaisuuden puolesta ja kärsivän näkää leivän puuttessa.

Seuraavia liittolaismaiden valtiomiesten antamia lausuntoja voi verrata toisiinsa:

Heinäkuun 25 p:nä, 1917 ilmo-tetaan Asquithin lausuneen: "Kaikki liittolaisvallat ovat yksimielisesti sopineet siitä, että poliittisessa uudelleenjärjestelyssä tulee määräävänä periaatteena o- lemaan kulloinkin kysymyksen-sä olevan kansallisuuden oma tahto."

Mutta Ranskan pääministeri Ribot on lausunut heinäkuun 12 p:nä, 1917, puhuessaan esityk-sestä, että Elsass-Lothringin ky-symys ratkaistaista saksalaisten a-sukasten tahdon mukaan: "Me emme voi sallia mitään kansan kesken toimeenpantua äänestys-tä."

Mailma ei tule koskaan löytä-mään tietä rauhaan läpi diplo-maattisten kaksimielisyyksien ja sekavuuden rämekön.

Edelleen, verrattua seuraavia lausuntoja toisiinsa:

Loordi Robert Cecil — "Itä-vallan palottelemisen ei kuulu suurbritannian sotatarkoituksiin."

J. A. Bryce, parlamentin jäsen — "Suurbritannian toiminta lii-tolaistensa kanssa ei voi jatkua jos Itävallan keisarikunta tulisi säilymään."

Mailma ei tule koskaan löytä-mään tietä rauhaan läpi kaksimielisyyksien ja sekavuuden rämekön.

Tämän kirjottaja on sitä miel-tä, että mailmanrauhaa ei kos-kaan saavuteta, elleivät sotaa-tämättömiä työläisten aineellisen toimeentulon tukemiseksi, sillä voitot ja riistanta kohoavat siitä huolimatta vaikka eivät palkat kohoakaan.

Luokkarajat kärjistyvät alituisesti, saatiinpa vaikka kuinka suuria palkan korotuksia, sillä niin suuria eivät työläiset taloudellisesti taistellullaan voi saada, että se voitoissa tuntuvampi huomattaisi.

Kansakoululaitok- semme

Hallitusvirastojen aikakirjat todistavat epäamattomasti sen mitä sosialistit puhuvat ja kir-jottajat ovat usein lausuneet, et-hillä työvähluokkaa kuuluvat lapset voivat verrattain vähän käyttää hyväkseen paljon ke-huttua "vapautta ja pakollista kansakoululaitoksemme." Vain harvat pääsevät "kasvatkes-saan" ollenkaan pitimälle, kuin mitä on tarpeellista heidän tui-misekseen jonkinlaisiksi valta-luokan palvelijoiksi, kuten kaup-papalvelijoiksi, kirjantäijiksi, juoksupöjiksi ja tavallisiksi ras-kaan työn tekijöiksi, joiden täy-tyy olla ainakin sen verran "kas-vatettuja" että osaavat huoletta isäntänsä eduista.

Yliopistoissa, joita pidetään yllä riistosaalin avulla, voivat saada oppimismahdollisuuden vain yläluokan lapset; poikkeuk-set ovat niin harvinaisia, että ne

vain täydentävät väitteelle esi-tetyt todistukset.

Kansakoululaitoksemme on ny-kyisessä muodossaan epäonnis-tunut laitos yhdeksäsäkyymme-nessäkolmessa tapauksessa sa-dasta.

Eikä sitä ole koskaan tarkot-tukaan amerikalaisia oloja vastaavaksi. Sen pääasiallinen tarkoitus, oppilaiden valmistami-nen korkeampiin oppilaitoksiin on kokonaan väärä.

Mutta vaikka sitä arystelem-me vain tämän perustarkotuk-sensa kannalta, niin siinäkin se on epäonnistunut yhdeksäsäkyymnessäkolmessa tapauksessa sadasta.

Kansakoulujemme opetusoh-jelma ei vastaa käytännöllistä tarkotusta niille miljoonille lavi-sille, joiden ainoana oppimis-mahdollisuutena se on.

Kyvyttömiä opettajien joh-dolla saamansa teoreettisen ope-tuksen kanssa syöstään nämä miljoonat lapset kouluista kai-kin puolin käytännöllistä paa-määrää varten järjestettyyn mailmaan, jossa kyvyttömyys on onnistumisen ensimmäinen ehto.

Seurauksena ovat miljoonat pettymykset: yksityiset henkilö-pettävät toiveissaan joko osi-tain tai kokonaan, ja koko kaa-sakunta jää saamatta täyttä hyö-lyä luonnontieteiden tieteiden tuotannossa, kaupassa ja maanvilje-lyksessä.

Kansakoululaitoksemme edus-taa pääomasijoituksen kannalta katsoen 1,221,695,730 dollaria, ja sen ylläpito maksaa tämän maan kansalle vuosittain 446,726,929 dollaria. Yhden ainoan seikan, oppilaiden oppimismahdollisuu-sien hidastuttamisen, lasketta-n vuosittain aiheuttavan 157,066,602 dollarin menoeran, eli enem-män kuin kolmannenosan koko laitoksen vuosikustannuksista.

Ainoastaan seitsemän prosent-tia kansakoulukurssin aloittavista lapsista suorittaa niissä päästö-tutkimon. Ja ne jotka eivät voi päästä korkeakouluun, eivät ole saaneet valmistavaa opetusta millekään muulle alalle, kuin mahdollisesti jatkaakseen opinto-jansa.

Yhdysvaltain opetusministeri P. P. Claxton, jonka kertomuk-sesta vuodelta 1912 ylläolevat numerot ovat enimmäkseen ko- tuisia, laskee vuosittain kansa-kouluihin menevän 2,045,000 las-tia. Näistä pääsee ainoastaan 502,377 eli 24.5 prosenttia kor-keakouluihin. Ja korkeakoulu-ihin pääsevästä ainoastaan 155,656 voi jatkaa opintojaan siellä viimeiselle luokalle saakka. Tä-mä 155,656 edustaa seitsemää prosenttia niistä jotka aloittavat opintonsa kansakouluissa.

Amerikalaisen kansakoulujär-jestelmän todellinen ja käytän-nöllinen tarkoitus on valmistaa oppilaita korkeampiin oppilai-toksiin. Järjestelmä jonka suun-nitelmat toteutuvat ainoastain seitsemässä tapauksessa sadasta, on epäonnistunut tehtävissään 93 prosentilla.

Ainoastaan noin kolmasosa kansakouluihin menneistä lapi-sista läpsee alimmaakaan huo-kat, eikä puoletkaan pääse kun-dennelle osastolle saakka.

Se merkitsee sitä että eivät puoletkaan kansakouluihin men-neistä lapsista voi opiskella siel-lä siihen saakka, että kunnollis-esti kykenisivät lukemaan edes sanomalehtiä.

Sosialistisessa yhteiskunnassa saisivat korkeamman koulukaa-vituksen kaikki ne jotka sellai-sia haluavat. Silloin ei olisi köyhempienkään pakko hankki-opetusta työn lomassa ja alistua sen tuottamaan alarvoisuuteen; samalla kun elostelivat herras-nulikat käyttävät hyväkseen op-pilaitoksemme ja niiden vieraa-varaisuuden, joka ulottuu vain niille, joiden vanhemmilla on riit-tävä määrä rahaa.

Vallatkaamme koululaitos, mutta ennen kaikkea, koetta-kaamme saada vanhemmille sel-väksi sosialistisen kasvatuksen välttämättömyys. — The Co-operative News.

MAILMANKATSOMUKSIA

Piirimme organiseraajaksi valittiin piirikomitea sunnuntai piti-mässään kokouksessa toveri Alfred Hautamäen, joka nykyisin toimii keskipiirin luonnotisijana. Toveri Hautamäki alkaa matkansa länsipiirissä tammikuun kahdeksannen päi-vän seuduilla, esiintyen ensin Mon-tanassa.

Kirjanpitiäjän apulaiseksi liikkeemme valittiin sunnuntai-ai-johtokunnan kokouksessa toverit Lyyli Paavilainen, Hoquilamisti. Liik-keenhoitajan paikkaan ei ollut yhti-ään hakijaa, joten hakuikaan jat-kettiin.

JOPAS SUUTTU!

Tämän kaupungin aamulehti, Morn-ing Astorian, joka ei ole ynnähtynyt, ei enäähtynyt viimeaikaisten sensuuri-toimenpiteitten johdosta — ne kun eivät suoraanaisesti ole sattuneet sen omaan selkään — on nyt päästännyt sitä paremman oloihin sen johdos-ta, että sanomalehtien postimaksuja ubatun korottaa. "Sanomalehtiliike on luonteeltaan ankan kilpailun a-laista liikettä," selittää lehti, "eikä toisen luokan postimaksusta koltu-vaa etua ole koskaan käytetty lehti-liikkeen osaksi eduksi, vaan se on tullut tilaajain hyväksi alhaisten ti-läushintojen muodossa." — Varsin uskottava: puhtaasti hyväntekeväi-syystarkoituksisahan niitä porvaril-lisia sanomalehtiä mailmalle levit-tää, ilman voiton tavoittelua! Mutta emmepä nyt väitä sitä.

Sitte lehti taistelee sitä tarua vas-taan, että maan postilaitos muka tuottaisi tappiota sanomalehtien al-haisen postmaksun vuoksi; demo-kraattien johtaja edustajahuoneessa Claude Kitchin on pitänyt kovaa ääntä siitä, että sanomalehdille myönnettyä halvan postitaksan var-jolla on niille muka lahjottu 90 miljoonaa dollaria ja siten aiheutetu-sen suunnaus vajuus maan postira-haan. Tämä valtti on nyt kuitenkin menettänyt mahtinsa, kun postilai-tos tuottikin 9 milj. dollarin voit-toa. "Nyt täytynee Kitchinin ja hän-tä hännystelevän etelävaltiolaisen kinsyöjään keskii joku uusi keino sanomalehtien masentamiseksi." Ja nyt seuraa niin urhoollinen uhkaus, että oikein karmii selkää sitä lu-kiessa:

"Se peli ei tule vetelemään, että sanomalehdet piiskattaisiin 'astu-maan' demokraattisen johtajan jäl-kiä." Lehdet ovat nyt selä seinää vasten ja aikovat tapella. Kaikki tiedeet tehtävät yritykset maamme vapaan sanomalehtidiston nujertami-seksi tullaan torjumaan pommeilla valtiolaisista — evätkä ne tule ole-maankaan kaasupompeja. Niiden, jotka luulevat hallituksen ikinä an-taneen voileipiä sanomalehdille, olisi viisahtaa luopua siitä luulostaan, sil-lä heille tulee osotettavaksi, että virallinen Washington ei pääse sellai-sista lehdistä, jotka puhuvat totta, ja että kiviä on annettu leivän ase-mesta."

Kukkaro se on porvarilehden ainoa arka kohta. Kukkaroon jos kosketetaan, niin suuttuu porvaril-lehenkin lehti vaikka kuinka porvaril-liseen hallitukseen.

YHDEN VUOSISADAN IHMEITA.

Aika ja tahtisuus ovat nykyään e-nää vain suhteellisia käsitteitä. Säh-kötäme Eurooppaan, ja muutamaa tuntia myöhemmin saamme vastauk-sen käteemme. Syömmie illallisen Chicagossa, astumme pikajuonaa ja seuraavana päivänä voimme kutsua ystäväme murkille New Yorkis-sa. Soitamme tuhannen mailin pääs-sä asuvalle liikeuttavalle me ja il-motamme telefonitse hänelle asias-tamme. Heikompi puoliskomme pi-s-täytyy automobiliilla 30 tai 40 mail-in päässä olevan ystävänsä luo-n, eikä menetä siihen muuta kuin lyhyen lähtäpäivän. Ennen otä puhu-aksemmeakaan niistä ihmeistä mitä 100 mailia tunnissa ja nopeammin-kun kulkevat lentokoneet vielä tule-vat suorittamaan. Elämme tosiaan aikana, jolloin ruuolijain, kauko-näköjain ja ennustelijain haaveet o-vat toteutuneet.

Sata vuotta sitten ihmisten kes-kusliikenne oli joutsakin saman-laista kuin Aaprahamin aikoina. A-merikan aavikkojen portki v. 1849 tehdyt matkat eivät paljoakaan ero-neet patriarkalin retkistä Mesopot-a-mian hiekkerauman halki. Aigosa-nan kooltaan olivat Napoleon I:n aikaiset purjelaivat etevämmät Julius Casarin laivoja. Viimeiset sata vuotta ovat olleet rikkaat kaikilla ihmimillillä työskentely-alloilla tehdyistä tärkeistä keksinnöis-tä kuin mitä kaikki silloinastiset al-kakirjat tietävät kertoa.

Vertailkaamme vain lämmitys- ja valaistuslaitteiden kehitystä yksin-kertaista rautauunesta ja talikun-tolista, jotka vielä elävien ihmisten lapsuuden aikana olivat yksinomaan käytännössä, uusimpiin kaasu- ja sähkölaitteihin; muistakaamme om-pelun, kehrun ja kutomisen muut-tumista käsin työskentelystä nyky-

Joulukorttia No. 43 on taasen saatavissa.

Saimme juuri uuden lä-
hetksen tehtaasta. Ot-
takaa huoletti tilauksia
sillä nyt niitä on riittä-
västi.

Toverin Joulukorttiasasto.

la millään tavoin häiritsemättä sika-läisten Rockefellerien kalvostyöläis-ten järjestymistä unionihina. Samalla aikaa hän kuitenkin lähetti sikäläi-selle pääministerilleen Welbornille aivan päinvastaiseen suuntaan täl-tävään kirjeen, joka nyt on sattun-
nut tulemaan julkisuuteen, ja siinä hän sanoo "ei koskaan leppyyssä järjestöille, jotka ovat minun rakas-tetun isäni ja siis järkevästi joh-detun amerikkalaisen teollisuuden e-dullie vastakkaiset ja viholliset."

Oloista Coloradon keisarikunnassa saa muuten jonkunlaisen aavistuk-sen, kun tarkastaa, miten siinä äs-ken laitetut "valtiokassat" (valtion poliittisia sielläpään käytetty nimi-tyt) tulevat asetettaviksi. Colora-don valtion turvallisuusministeri il-mottaa vastaanottavansa tarjouksia seuraavain varusteiden hankinnasta valtion poliisille:

300 karbiini-kuivääriä,
600 patruunaa,
300 sapella,
600 revolveria,
120,000 savutonta patruunaa,
300 pyöriä,
700 paria käsirautoja.

Arvattavasti näitä luvusia ei tulla kottelemaan sikäläisten kapitalisti-
en ihon, vaan työläisten nahkka niillä pipurodalla, milloin ikänä saa-daan hiukankin tilaisuutta. Kauan ei tarvita odottaa, ennenkuin nuo 50 paria käsirautoja ovat koristamassa ensimmäisen videnkymmenen järjesty-neen työläisen kalvossa.

Ja sillä aikaa John D. Rockefeller nuorempi, tuo hurskaasti silmiään mukolleva "rakastetun pappansa" poika, istuu meille niin rakkaan Sa-muel Gompersin parhaana toverina maanpöytäsuunnostossa, käyttäen vaikutusvaltaansa — epäilemättä — maan ja kansan, eikä suinkaan ra-kastetun papan ja vielä hellemmästi rakastetun vanhurskaan itsensä, etu-jen mukaisesti. Eipä suinkaan!

Kuinka kapitalismi palkitsee
kapitinsiä.

Niin kuin ennen on kerrottu, kuoli äskettäin James H. Peabody, se ku-lufsa Coloradon "härkäkarsina"-ku-
vurnööri, joka aikoinaan johti Cripple-Creekin kaivannostajain taiste-lua Lännen Kaivosmiehiliittoa vas-taan. Mistään konnuuksista ei tämä suurkapitalistinen uskollinen käyri kieltäytynyt. Hänen turvinsa saivat pusseyhdyt rahennella klassillisiksi tulleilla lauseillaan: "vai habas corpus-lakia niille — minä niillä an-nan post mortem" — ja "helvettin perustuslaki." Mutta heti lakkolais-telun loputtua kapitalisti heittävi tuonkin työkalunsa tunkiolle. Lihan likainen käytäväksi enää työväkeä petteämään vaaleissa. Hän kuoli täy-dellisessä köyhyydessä ja kaikkien huuleksimänä.

Aivan sama on jokaisen lakonrik-kurin kohalo, kun kapitalisti ei häntä enää tarvitse.

Perässä tulleet!
Pekingissä, Kiinan pääkaupungissa, on jo yksi päivälehti hallinnollista tietä lakkautettu.

Järjestömme asioita

POYTAKIRJA.

Kirjoitettiin länsipiirikomitean ko-kouksessa, Astoriassa, Toverin konttorissa, joulukuun 2 p:nä, 1917.

1 — Kokous aloitettiin kello 12:45 j. p. Puhenejohtajaksi valittiin W. N. Reivo ja pöytäkirjan tarkastajaksi Kalle Bellman ja W. N. Reivo. Saapuvilla olivat, paitsi yllämainittuja, Aug. Nikula ja allekirjoittanut, Astoria, Swensénistä A. V. Virta ja Portlandista Geo. Altman.

2 — Luettiin sihteerin toimintaker-tomus ja ilman keskustelua hyväk-syttiin.

3 — Toimitettiin lopullinen valinta länsipiirin puujan paikan täyttämiseksi, ja yksimielisesti hyväksyttiin puujaksi toiv. Alfred Hautamäki. — Sihteerin velvoitettiin kirjoitella so-pimaa tai antamaan tietoja. Alfred Hautamäki luentoaineiden ynnä muun suhteen sekä järjestämässä hänen matkojaan kylliksi ajossa ja julkasemaan sen Toverissa. Hautamäki tulee aikanaan luentonsa Red Lodgesta, Mont., ensi tammikuun alkupäivinä.

4 — Päätettiin laittaa toimintaker-tomuskavakkeet, jotka sihteerin on lähetettävä piiriin s. s. osastoille jo-kaisen kuu, ensimmäisenä päivänä o-saston kuukautissa, toimintakerto-musta varten. Kanteveliden laatim-nen jätettiin sihteerin tehtäväksi.

5 — Sihteerin ilmoitti kokouksesta piirikomitean jäsenen kesken äänes-tyksellä päätettäväksi alkistuneen W. Berkeleyn s. s. osaston jäsenen, toiv. J. A. Latvalan avustamiseksi keräys-luvan myöntämässä tulleen päätök-siksi viidellä äänellä kahta vas-taan, että J. A. Latvalalle ei myön-
netä avunkavareilua.

6 — Keskusteltiin sunnuntai- ja ke-säkuulujen tarpeellisuudesta ja hei-lussa tarvittavista välineistä velvoit-tiin sihteerin hankkimaan S. S. Järj-